

5) Az átláthatóságnak és a gyógyszerárak befagyasztására vagy általános csökkentésére irányuló intézkedésekben érdekelt vállalkozások részvételének az irányelvből következő elveit úgy kell-e értelmezni, hogy mindig és minden esetben szükséges-e előírni a rögzített ártól való eltérés lehetőségét (a 89/105 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése) és a kérelmező vállalat konkrét részvételét, következésképpen azt, hogy a hatóság megindokolja az esetleges elutasítást?

(¹) Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételeket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 345. o.).

A High Court of Justice (Anglia & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság) által 2007. július 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – The Queen on the application of TNT Post UK Ltd kontra The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(C-357/07. sz. ügy)

(2007/C 247/15)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Anglia & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperes: TNT Post UK Ltd

Alperes: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Érdekelte fél: Royal Mail Group Ltd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Hogyan kell értelmezni a hatodik HÉA irányelv (¹) (77/388/EGK irányelv) 13. cikke A. pontja (1) bekezdésének a) alpontjában (jelenleg a 2006/112 irányelv (²) 132. cikke (1) bekezdésének a) alpontja) foglalt, „állami postai szolgáltató” kifejezést?
- b) Érinti-e ezen kifejezés értelmezését, hogy a tagállamban a postai szolgáltatásokat liberalizálták, nincsenek fenntartott szolgáltatások a többször módosított 97/67/EK tanácsi

irányelv (³) értelmében, és egy kijelölt egyetemes szolgáltató van, amely ezen irányelv alapján bejelentésre került a Bizottságnak (mint a Royal Mail az Egyesült Királyságban)?

- c) A jelen ügy körülményei között (amely a fenti a) b) pontban került leírásra) ez a kifejezés
 - i) kizárólag az egyedüli kijelölt egyetemes postai szolgáltatót (mint a Royal Mailt az Egyesült Királyságban) vagy
 - ii) a magán postai szolgáltatót is (mint a TNT Postot) magában foglalja?

2. Jelen ügy körülményei között úgy kell-e értelmezni a hatodik HÉA irányelv 13. cikke A. pontja (1) bekezdésének a) alpontját (jelenleg a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) alpontja), hogy a tagállamok kötelesek az „állami postai szolgáltató” által nyújtott valamennyi postai szolgáltatást mentesíteni az adó alól, vagy hogy e mentesítés számukra megengedett?

3. Ha a tagállamok kötelesek az „állami postai szolgáltató” által nyújtott néhány, de nem valamennyi szolgáltatást mentesíteni az adó alól, vagy e mentesítés számukra megengedett, akkor e szolgáltatások mely ismérvek alapján határozhatók meg?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977., L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

(²) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006., L 347., 1. o.).

(³) A közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 15., 1998.1.21., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, harmadik kötet, 71. o.).

A Monomeles Protodikeio Kerkyras (Görögország) által 2007. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Spyridon Vassilakis és társai kontra Dimos Kerkyraion

(C-364/07. sz. ügy)

(2007/C 247/16)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio Kerkyras (Görögország)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Spyridon Vassilakis és társai

Alperes: Dimos Kerkyraion

1999.7.28., 42. o.) szerves részét alkotó, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. és 2. pontja és 1. szakasza együttes rendelkezéseinek célkitűzésével az a körülmény, hogy egy, a hivatkozott irányelvet átültető nemzeti rendelkezés alapján a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé történő átalakíthatóságáról egy független, Anotato Symvoulio Epilogis Prosofikou (legfelsőbb személyzetkiválasztási tanács, ASEP) nevű közigazgatási hatóság hoz végleges döntést.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A nemzeti bíróságnak a nemzeti jogot: a) az irányelv hatálybalépésének időpontjától, vagy b) az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltétől kezdődően, vagy (c) az irányelvet végrehajtó nemzeti intézkedések hatálybalépésétől kezdődően kell-e – a lehetséges mértékben – a nemzeti jogrendbe késedelmesen átültetett irányelvvel összhangban értelmeznie?

2) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o. [magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.]) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy – a végrehajtott munka természetével, típusával és jellemzőivel összefüggő, vagy más hasonló okok mellett – az egymást követő határozott idejű szerződések vagy munkaviszonyok folyamatos megújítását vagy megkötését alámasztó objektív oknak minősülhet az az egyszerű tény, hogy az egymást követő, határozott időre létrejött munkaszerződések megkötését törvényi vagy rendeleti rendelkezés írja elő.

3) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. és 2. pontját lehet-e úgy értelmezni, hogy [mellőzni kell] azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek értelmében a határozott idejű munkaszerződések csak akkor minősülnek egymást követőnek, ha ezek megkötése között nem telik el több mint három hónap, és a munkavállaló javára az ugyanezen rendelkezések által felállított azon vélelem, miszerint a határozott idejű munkaszerződések vagy -viszonyok határozatlan idejűnek minősülnek, kötelezően a fenti feltételen alapul.

4) Összeegyeztethető-e a közösségi jog hatékony érvényesülésének elvével és az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. és 2. pontja és 1. szakasza együttes rendelkezéseinek célkitűzésével a 2190/1994. sz. törvény 21. §-ában foglalt, az egymást követő határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé alakítására vonatkozó tilalom, ha a szerződések elvileg a munkaadó kivételes vagy idényjellegű szükségletei kielégítésére kötöttek, valójában azonban állandó és tartós szükségletei kielégítésére szolgálnak?

5) Összeegyeztethető-e a közösségi jog hatékony érvényesülésének elvével és az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175.,

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2007. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Simesa SpA kontra Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) és társai

(C-365/07. sz. ügy)

(2007/C 247/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Simesa SpA

Alperesek: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 89/105 irányelv⁽¹⁾ 2. és 3. cikkében foglalt, a valamely tagállam hatóságai és a gyógyszergyártó vállalkozások közötti viszonyokat olyan értelemben szabályozó előírásokat követően, hogy valamely gyógyszer árának vagy ára emelésének meghatározását az előzőek által szolgáltatott adatokra alapozza, de az illetékes hatóság által elismert mértékben, tehát a vállalkozások és a gyógyszerköltések ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező hatóság közötti tárgyalások alapján, ugyanazon irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szabályozza „a valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira” vonatkozó árfelfagyasztást, úgy határozva ezt meg, mint általános jellegű, legalább évente egyszer, a tagállamban fennálló makrogazdasági feltételek vonatkozásában felülvizsgálandó eszközt.